

ÚLTIMA PEDRADA

LA NENA MIMADA

El TSJC ordena més castellà a una escola

Un gos guarda als morts amb un zel que l'obliga a tenir tres caps, el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, guarda el castellà amb el mateix zel i molts més caps.

La situació és la de sempre. Uns papes probablement poc integrats, que justifiquen les males notes de la seva filla perquè a l'escola l'hi parlen en català.

Els papes s'assessoren amb un advocat d'ofici també una mica desarrelat i junts van al Tribunal de Justícia tan desarrelat que treballa sota el dictat de Madrid i que es comunica amb l'escola Torrent d'en Melis i l'obliga a castellanitzar el seu programa. A la merda programes, xarxes, horaris, personal... No es pot ser anticonstitucional. La nena ha de ser escolaritzada en castellà i "olé los cojones de sus padres".

Entendridora la sensibilitat del Tribunal per salvaguardar els drets de la princeseta. Una mica més complexa és la situació en la que deixen a l'escola, i a la resta d'alumnes que anaven fent amb la seva llengua el llarg aprenentatge cap a la desgraciada societat.

Cega, ja sabem que la Justícia no ho és. Però a falta de la ceguesa, fora bo que a la Justícia li funcionés la balança. Doncs tampoc. Sota el plat de la dreta porta dos jutges penjats que vulgues o no, tiren la balança cap a el seu interès. Què li queda a la Justícia? L'espasa. I aquesta sí que la fa servir.

De vergonya els representants de la justícia espanyola, veritables obstacles d'una vida fluida. Una veritable llàstima que emparats per volums de textos interpretables –només per ells– es dediquin a fer que el món sigui cada vegada més fastigós. El català, l'assetjament sexual, les diferents versions sobre la malversació... és igual, tot cau cap el mateix costat, el de la més miserable de les injustícies, la que és diu legal.

